

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 588

гр. Ловеч, 20.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН ИВАНОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА

в присъствието на прокурора Д. Т. Д.

като разгледа докладваното от ИВАН ИВАНОВ Частно наказателно дело № 20234300200481 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от НПК.

Постъпила е молба от Е. Г. М., в която излага, че от 2018 г. изтърпява наказание лишаване от свобода в размер на осем години. Към настоящия момент е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание. Настоящата му молба е втора по ред като предишната молба за условно предсрочно освобождаване е отхвърлена с акт на ОС – Ловеч, влязъл в сила на 02.06.2023 г., следователно счита, че са налице всички предпоставки за допустимост на настоящата молба. Сочи, че е изтърпял фактически повече от половината от наказанието си и са минали повече от 6 месеца от предходното му явяване за условно предсрочно освобождаване, с което е изпълнено и условието на чл. 441 НПК. Счита, че е налице и втората предпоставка за прилагане на института на условно предсрочно освобождаване съгласно чл. 70, ал. 1 от НК, а именно с цялостното си поведение по време на изтърпяването на наказанието си е дал доказателства за своето поправяне. Счита, че като личност е социално и емоционално зрял, комуникативен и с добър самоконтрол, добронамерен е към служителите и другите лишени от свобода. Няма дискриминационни нагласи, липсват криминални нагласи и дефицитни зони и е с добра личностова прогноза. Счита, че се е ресоциализирал и е подготвен за възможността да живее живота си сред свободните хора и да спазва законите и правилата на Република България и на обществото. Сочи, че е осъзнал вината си, осмислил е порочността на

деянието си, неговата тежест и последици. Твърди, че никога не би допуснал да се повтори това, което е извършил и е причинил на пострадалия, на себе си и на своите близки. Няма на света толкова силни думи, с които да изкаже съжалението си към пострадалия, но се е зарекъл да помага на пострадалия с каквото може, макар и чрез други хора. Счита, че е заслужавал да му бъде наложено това наказание, за това не е обжалвал постановената присъда. Изтъква, че престоят в затвора го е променил завинаги, начина му на мислене и ценностите му. Осъзнал е последствията от това, което е извършил и за в бъдещия си живот е коригирал всичко негативно в себе си. Посочва, че има голямо семейство, което винаги го е подкрепяло – брат му, сестрите му и майка му очакват с нетърпение неговото освобождаване, за да може отново да бъдат едно сплотено, здраво и цяло семейство. Има дом, осигурена работа при работодател, който очаква неговото освобождаване. Сочи доказателствени искания, които да бъдат представени на съда от Затвора – Ловеч с копие за него. Прилага характеристика от Г.Н.И., Уверение Технически университет – *** и копие на акт за раждане.

Упълномощеният от Началника на Затвора Ловеч – ст. юриск. Г.Г. счита, че не следва да бъде уважена подадената молба по изложените доводи в становището представено от Началника на Затвора – Ловеч.

Представителят на Окръжна прокуратура Ловеч – зам. окр. прокурор Д. счита, че не са налице доказателства за поправянето и превъзпитанието на лишения от свобода, поради което предлага молбата на осъдения Е. М. да бъде оставена без уважение.

Лишеният от свобода Е. Г. М. в съдебно заседание се явява лично, поддържа молбата и моли да бъде освободен условно предсрочно. Изразява несъгласие с отразеното в представените от началника на затвора документи относно това, че се твърди, че няма сериозно отношение към присъдата, което счита, че не е така. Сочи, че ако се прочете характеристиката, издадена от майка му, може да се види как не е искал да обжалва присъдата, която счита за правилна и справедлива. Като заявява, че ако е бил съдия е щял да даде и повече. Затова смята, че това е една лъжа, защото винаги е смятал, че присъдата му е правилно издадена. Сочи, че ако се погледне в л. 1 от доказателствените искания за индивидуална работа, може да се види как за пет години колко пъти се е срещал с отрядния ИСДВР за провеждане на срещи и то са били давани само документи, но не е обсъждано неговото поведение. Заявява, че ако се погледне препланирането на присъдата е фалшив план на присъда, тъй като е написан на дата 02.02.23 г. точно в този ден заявява, че е пристигнал от Затвора - Стара Загора. Твърди, че той е преподписал препланирането на присъдата на 22.06.2023 г., но то е направено след подаване на негова жалба, затова, че не са провеждали препланиране на

плана на присъдата. Твърди, че с го накарали да преподпише този план и той го е подписа, за да може да излезе на работа. Също така възразява, че в становището се твърди, че близките му били проблемни хора. Заявява, че смее да твърди, че това не е така и че всички близки, с изключение на него, няма каквито и да било криминални прояви. Заявява че майка му е криминален психолог и в момента завършва висше образование със специалност социален работник. За брат си сочи, че е завършил средно образование, като ветеринарен техник, след което висшето му образование е завършено в Англия, със специалност психология. Също така по-малката му сестра е завършила в Свищов компютърно инженерство и тя няма каквито и да било криминални прояви. Соци, че най-малката му сестра е театрална актриса, учи актьорско майсторство и получава стипендия от НАТФИЗ, също некриминално проявена. С оглед на което моли това твърдение да не бъде приемано. Направено е психологическо заключение, което според него не знае по какъв начин, тъй като не се е срещал с психолог. Заявява, че винаги когато е имал проблеми е заявявал на социалния работник и никога не му е било обръщано внимание и с помощта на неговото семейство е успявал да излезе от ситуации, за което е следвало да му помогне ИСДВР. Не приема и посоченото, че има опасения за негови отклонения от местоработата, задава въпрос, защо след като има опасения за негово отклонение, са му предоставяли работа като строител, който може да ходи където си поиска из целия затвор. Заявява, че ако е искал да се укрие, нямало да е тук пред съда или изобщо в затвора, защото още при самото престъпление е можел да напусне страната, но не го е направил. Обадил се е в полицията, за да окаже първа помощ на пострадалия и да си понесе отговорността, въпреки че до този момент е нямал каквито и да било криминални прояви, дори глоба, което според него показва, че само по себе си е съжалил още на момента. Заявява, че няма да допусне хора от затворническата администрация да го клеветят по този начин, защото смята, че е виновен и трябва да излежи това, което е необходимо. Също така се твърди, че на няколко пъти му е било предлагано да участва в програма умения за мислене, но е бил отказал. Видно от направените от него доказателствени искания се оказва, че не е подавал никога декларация или заявление за отказ и за което затворът не е предоставил доказателства и е лъснала изфабрикуваната лъжа. Също така се твърди, че са провеждани индивидуални разговори с него, което заявява, че не е било никога, освен ако се брои това, че е давал и получавал писма и документи и ако това е индивидуална работа в затвора – да, приема, че са работили с него. Също така изразява несъгласие с посоченото, че с натрупания опит в затвора му позволявало бързо да се адаптира в обстановката, преценявайки и нагаждайки се към изискванията на затвора, за да осигури безпроблемното изтърпяване на наложеното му наказание. Задава

въпрос, ако някой на негово място към коя група хора би се приобщил, тези, които създават проблеми или към тези, които спазват изискванията.

В дадената му от съда последна дума заявява, че желае от съда да бъде УПО, защото смята, че е осъзнал грешката и тежестта на извършеното от него и знае, че това никога няма да се повтори и допусне грешка. Заявява, че моли да му бъде опростена грешката, която е допуснал, защото смятам, че всеки един човек заслужава втори шанс. Познава се на това, че от извършването са изминали години и просто разумът му сега е на съвсем друго ниво и знае че това нещо никога повече няма да се случи и желае да продължи живота си занапред, тъй като е млад човек. Има желаниа, мечти, които следва да гони, но това е невъзможно в затвора. А също е не може да помага на семейството си, затова смята, че молбата му следва да бъде уважена.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата молба, становището на страните в съдебно заседание и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

От фактическа страна:

В момента осъденият изтърпява наказание лишаване от свобода наложено с Присъда № 48 от 19.07.2019 г. по НОХД № 73/2019 г. на ОС – ***, в размер на 8 /осем/ години, от което наказание към днешна дата е изтърпял фактически 5 години и 2 дни, от работа 6 месеца и 29 дни, или ВСИЧКО 5 години, 7 месеца и 1 ден и има ОСТАТЪК от 2 години, 4 месеца и 29 дни.

От приложеното становище на ВПД Началник на Затвора-Ловеч е видно, че лишеният от свобода Е. М. е постъпил в затвора на 14.05.2019 година. Рискът от рецидив при постъпването е в горната граница на средния диапазон от 76 точки. Основните дефицитни зони са настоящо правонарушение, отношение към правонарушението, образование и обучение, управление на финансите, начин на живот и обкръжение, злоупотреба с наркотици, емоционални проблеми, междуличностни проблеми, слабост на възбудно-задръжните процеси, умения за мислене, не умее да предвижда последствията от действията си. Анализът на риска от сериозни вреди е сериозни вреди е непосредствен, насочен към обществото - преценен във високите нива, ескалира в неблагоприятно референтно обкръжение, след злоупотреба с ПАВ. По време на изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода, на М. са изготвени няколко преоценки, като при последната е отчетен среден риск – 68 точки. Първоначално отчетените дефицитарни зони остават същите. Само зоната образование и обучение вече не е в риск, тъй като е изявил желание за включване в образователен процес. Оценката на риска от вреди при

извършените преоценки не търпи съществени промени - остава висок, насочен към обществото, по отношение на лишените от свобода - среден. Отчетените опасения във връзка с въпроси на контрола и във връзка с нарушение на задълженията са се потвърдили и са налични допуснати дисциплинарни наказания до момента. Първоначалните опасения във връзка с бягство/отклонение към момента не са актуални.

М. е постъпил в 3-та затворническа група на 28.09.2023г. От както е в групата не е участвал в специализирана корекционна програма. По време на целия престой в затвора няколко пъти му е предлагано участие в специализирана корекционна програма, но той е отказвал, заявявал е че няма желание и нужда да се включва в такъв вид дейност. Месец Април, докато е бил преведен в затворническото общежитие от закрит тип „Атлант“ е изявил желание за включване в програма „Умения за мислене“.

По молба на Е. Г. М. на 31.10.2019 г. същият е преведен от ЗО „Атлант“ и устроен на работа в корпуса на затвора гр. Ловеч като кухненски работник. Прекъсва работа по негово желание и се връща в ЗО „Атлант“ отново на 20.12.2019 година. За целия период на изтърпяното наказание в затворническото общежитие е устройван многократно (над 5 пъти) на работа към фирма „Еврокварт“, като основателна причина за спиране от работа е имал само два пъти, заради продължаване на образованието си. В другите посочени случаи е прекъсвал трудовите си ангажименти или по негово желание, или поради несправяне с трудовите му задължения от страна на работодателя /фирма „Еврокварт“/. Устройван е на работа и в затворническата кухня на ЗО „Атлант“, където отново сам се отказва.

По време на престоят си в МЛС са регистрирани нарушения от негова страна поради, което е наказван три пъти. Част от извършените му нарушения в известна степен кореспондира с вида на престъплението. До момента не е дал основание да бъде награден.

Мотивираното предложение на началника на затвора е да не бъде уважавана молбата на М., тъй като от него не се наблюдава сериозна позитивна промяна в ценностната ориентация, мотивите и нагласите за законосъобразен начин на живот.

В приложения по делото социален доклад /л.16 отделото/ е видно, че л..св. Е. Г. М. постъпва в затвора Ловеч на 14.05.2019г. като обвиняем по чл. 115 НК. Към момента търпи наказание лишаване от свобода в размер на 8г. Признат е за виновен в това, че на 17.12.2018 г., около 22.00 часа в необитавана постройка срещу Студентско общежитие, находящо се на ***, направил опит умишлено да умъртви М.Н.П. от с. ***. Поставен на Строг режим, категория закрит тип. Начало на наказанието: 18.12.2018г.

Роден на *** в гр. ***, с адресна регистрация същия град, ***. Неженен, без деца. Учил е до осми клас. Трудовата му заетост се характеризира с периоди на нестабилна работа. Работил е като барман, сервитьор и работник в сферата на строителството. Живее в едно домакинство с майка си, партньора ѝ и двете си сестри. Разчита основно на нея за финансова подкрепа. За първи път попада в МЛС. Няма данни за девиантно поведение като непълнолетен. Пребивавал в психиатрични заведения. Страда от епилепсия и хидроцефалия.

Произхожда от проблемно българско семейство със среден социален статус. Родителите се разделят, когато е бил по-малък. Споделя, че е бил подлаган на физически и психически тормоз от страда на доведения му баща. Отгледан е в среда на неефективен родителски контрол и възпитателни мерки.

Голяма роля за криминалното му поведение, изиграва приятелския му кръг, както и редовната употреба на ПАВ. Няма близки с криминално досие. Поради слаба учебна мотивация остава и с основно образование. Няма минали осъждания.

Първоначалната оценка на рискът от рецидив е изчислен в горната границата на средния диапазон /7бт./. Зоните с най- големи потребности са: настоящо правонарушение - осъден за тежко престъпление срещу личността; отношение към правонарушението - недооценява напълно сериозността на извършеното от него деяние, обвинява друг; образование и обучение - липсата на образование се явява пречка за намиране на постоянна работа; управление на финансите - липсват постоянни доходи, разчита на семейството, има заем; начин на живот и обкръжение - приятелски кръг съставен от криминално проявени и употребяващи ПАВ лица; злоупотреба с наркотици - започва да употребява ПАВ от тринадесетгодишна възраст; емоционални проблеми - лесно се разстройва, история на депресия; междуличностни проблеми - трудно вентилира натрупано напрежение и не може да контролира своите враждебни и агресивни нагласи, особено след употреба на ПАВ; слабост на възбудно-задръжните процеси; умения за мислене - не успява да анализира проблемите в дълбочина, в състояние на фрустрация действа прибързано; не умее да предвижда последствията от действията си. Анализът на риска от сериозни вреди е непосредствен, насочен към обществото - преценен във високите нива. Ескалира в неблагоприятно референтно обкръжение, след злоупотреба с ПАВ. В условията на затвора - по отношение на л/св. е среден. Фрустрационната устойчивост е на незадоволително ниво. Съществуват опасения от отклонение; опасения във връзка с въпроси на контрола; във връзка с нарушение на задълженията. По време на престоя в Първа група е създавал проблеми - имал е суицидни мисли

и намерения.

Осъзнаване мотивите за престъпленията си; Повишаване на личната отговорност и осъзнаване вредите от деянието; Формиране на социално приемливи форми на поведение и самоутвърждаване. Създаване и подобряване на уменията за мислене. Повишаване на образователното ниво; Постигане на траен отказ от ПАВ.

По време на изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода, на л.св. Е. М. са му изготвени няколко преоценки, като при последната е отчетен среден риск - 68т. Първоначално отчетените дефицитарни зони, остават същите. Само зоната - образование и обучение вече не е в риск. Това се дължи на факта, че е изявил желание за включване в образователен процес.

Въпреки отчетеното снижаване на оценката на риска от рецидив от началото на изтърпяване на наказанието до момента, лишеният от свобода М. не показва постоянство да се съобразява с препоръчаните форми на корекционно въздействие, с цел преодоляване на съществуващите дефицити. При проведената през този период индивидуално-корекционна работа не се отчита безусловно изпълнение на поставените цели в плана на присъдата.

В сравнение от постъпването си в затвора, когато лишеният от свобода не е осъзнавал в пълна степен мотивите за извършеното правонарушение и не е приемал напълно отговорността за собственото си поведение, то през изминалото време от изтърпяване на наказанието се наблюдава известно съжаление за извършеното. Способността му да разпознава и определя наличието на проблеми не е на добро ниво. Проявява спонтанност в поведението си, осъзнава последствията от действията си на по-късен етап. Не може да посочи приоритетите си, целите му са краткосрочни, като цяло е непостоянен. Първоначално е мотивиран за някаква дейност, но в следствие интересът и ентузиазмът му много бързо изчезват. Л. св. Е. Г. не следва постоянно нормативно съобразено поведение. Трудно прави ревизия на негативното си поведение и неправилно анализира допуснатите грешки, като всеки път търси вината извън себе си.

Оценката на риска от вреди при извършените преоценки не търпи съществени промени - остава висок, насочен към обществото. В МЛС - по отношение на лишеният от свобода - среден. Отчетените опасения във връзка с въпроси на контрола и във връзка с нарушение на задълженията са се потвърдили и са налични допуснати дисциплинарни наказания до момента. Първоначалните опасения във връзка с бягство/отклонение към момента не са актуални.

Л.св. Г. е постъпил в 3-та затворническа група на 28.09.2023г. От както

е в групата не е участвал в специализирана корекционна програма. По време на целия престой в затвора няколко пъти му е предлагано участие в специализирана корекционна програма, но той е отказвал, заявявал е че няма желание и нужда да се включва в такъв вид дейност. Месец Април, докато е бил преведен в затворническото общежитие от закрит тип „Атлант“ е изявил желание за включване в програма „Умения за мислене“. Индивидуалната работа с лишения от свобода се изразява в беседи относно осъзнаване на мотивите за престъплението си, повишаване на личната отговорност и осъзнаване на вредите от деянието, формиране на социално-приемливи форми на поведение и самоутвърждаване, подобряване уменията за мислене.

Относно трудовата и учебна дейност - не е устроен на работа в момента.

Трудова му дейност в периода на изтърпяване на присъдата е следната: По молба на л.св. Е. Г. М. на 31.10.2019 г. е преведен от 30 „Атлант“ и устроен на работа в корпуса на затвора гр. Ловеч като кухненски работник. Прекъсва работа по негово желание и се връща в 30 „Атлант“ отново на 20.12.2019г. За целия период на изтърпяното наказание в затворническото общежитие е устройван многократно (над 5 пъти) на работа към фирма „Еврокварт“, като основателна причина за спиране от работа е имал само два пъти, заради продължаване на образованието си. В другите посочени случай е прекъсвал трудовите си ангажименти или по негово желание, или поради несправяне с трудовите му задължения от страна на работодателя /фирма „Еврокварт“/. Устройство на работа и в затворническата кухня на 30 „Атлант“, където отново сам се отказва. Образователна дейност:

След като подава молба за продължаване на образованието си, на 14.01.2020 г. е преведен в затвора гр. Ловеч, за да се включи в учебен процес. През периода от 14.09.2021г. до 07.12.2021 е отново ученик в СУ „Д. Митев“. На 08.09.2022 г. е преведен в затвора гр. Стара Загора отново да продължи образованието си. Следва отново отказ от участие в учебен процес и отново върнат в затвора Ловеч на 02.02.2023 г. На 06.02.2023г. е преведен за кратко отново в ЗО ЗТ „Атлант“, но поради възникнал конфликт с друг л.св., отново е преведен в затвора Ловеч и е настанен във 2-ра група с желание да работи. На 28.09.2023г. е разпределен в 3-та група, тъй като отказал работа.

От горе изложеното е видно, че въпреки дадената му възможност да продължи образованието си и да полага труд, лишеният от свобода подхожда несериозно, не полага достатъчно усилия и не се възползва докрай от дадените му шансове. Мотивацията му е неустойчива, временна, липсва постоянство и сериозно отношение към поставените му задачи.

Към момента л. св. М. не е наказван. По време на престоят си в МЛС

са регистрирани нарушения от негова страна поради, което е наказван три пъти: заповед № 61 / 20.4.2022 г.- извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок до 7 дни; № 146 / 13.10.2021 г. - извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок до 5 дни, на осн. чл. 107, ал. 1 от ЗИНЗС отлага условно изпълнението на заповедта за срок от 3 /три/ месеца; № 1013 / 15.8.2019 г. лишаване от хранителна пратка за срок до три месеца. Част от извършените му нарушения в известна степен кореспондира с вида на престъплението. Наказан е за физическо насилие върху друг лишен от свобода, за грубо и неуважително отношение и подстрекаване към групова неподчинение други л. св. и употреба на наркотични вещества.

До момента не е дал основание да бъде награден.

Л. св. М. показва разбиране от необходимостта на провежданите индивидуални разговори, но не полага сериозни усилия в тази насока. Трудно му е спазването и съобразяването с установените правила и норми в МЛС. Натрупаният опит в МЛС му позволява бързо да се ориентира в обстановката, преценявайки ползите и в повечето случаи нагаждайки се към изискванията, така че да си осигурява безпроблемно изтърпяване на наложеното му наказание. Основните акценти в работата с него са насочени към: подобряване способностите за разпознаване и решаване на проблемите си, прилагане на вариативност и креативност, анализиране на последствията от собственото поведение, целесъобразно уплътняване на свободното време, съхраняване взаимоотношенията с близките си. Член е на груповия съвет и отговаря за секция „спортни дейности“. Придобил е формално право за условно предсрочно освобождаване на 18.12.2022г. и се е възползвал от това си право, но молбата му не е уважена - ЧНД № 185, влязло в сила от 02.06.2023 г.

Л.св. Е. Г. М. е в 3-та затворническа група от 28.09.2023г. На този етап от изтърпяване на наказанието при лишения от свобода Е. Г. М. не се наблюдава сериозна позитивна промяна в ценностната ориентация, мотивите и нагласите за законосъобразен начин на живот. Трудно приема собствената си вина и не поема отговорност за вредите, които е причинил. Не осмисля в дълбочина постъпките си и последиците от тях. Има липса на постоянство относно работата в корекционен план. Не се възползва докрай от дадените му възможности, които предлага пенитенциарната система, с която да изгради подходящи навици за живот извън местата за лишаване от свобода.

Режимът му е Строг. Не е награждаван. Наблюдава се липса на мотивация за продължаване на образованието, непостоянен е в трудовия процес.

От правна страна:

Съдът, като съобрази постъпилата молба от лишения от свобода Е. Г. М., становището на ВПД началник на Затвора – Ловеч и доказателствата по делото счита, че същата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Установено е по делото, че към датата на съдебното заседание осъденият М. е изтърпял фактически една втора от наложеното наказание лишаване от свобода, т.е. налице е една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване, а именно осъденият е изтърпял не по-малко от половината от наложеното му наказание, съгласно чл. 70, ал.1 т.1 от НК.

От приложените и подробно посочени по-горе писмени доказателства и материалите по делото настоящата инстанция приема, че може да се направи извод, че не са налице доказателства за положителни промени в поведението на осъдения в пълен обем, респективно да се приеме, че с изтърпяната част от наказанието са постигнати целите на специалната и генералната превенция, предвидени в чл. 36 от НК.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1 от НК лицето следва да е дало доказателство за своето поправяне. Законът е дал ясна дефиниция за доказателства за поправяне в нормата на чл. 439а от НПК, а именно това са всички обстоятелства, които сочат добро поведение, участие в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, социализирани програми за въздействие, общественополezni прояви. Доказателствата за поправянето се установяват в оценките на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл. 156 от същия закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяването на наказанието. Това налага изследване на цялостното поведение на осъденото лице по време на престоя му в затвора.

Както се посочи и по-горе съгласно чл. 70, ал. 1 от НК, за да бъде постановено условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода, следва същият да е изтърпял не по-малко от една втора от наложеното му наказание. В настоящия случай това формално изискване е налице, тъй като М. е изтърпял всичко 5 години, 7 месеца и 1 ден, а остатъкът от наложеното му наказание към днешна дата е 2 години, 4 месеца и 29 дни.

Фактически изтърпяването на повече от половината от наложеното наказание не е единствения и решаващ критерии, който следва да се отчита при преценка за допускането на условно предсрочно освобождаване.

Съдът приема, че не са налице доказателства за трайни положителни промени в поведението на осъдения. Съгласно установената съдебна практика

- ПВС № 7/85 изм. с ПВС № 8/87 констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешния ред и дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието, с оглед промяната на личността и поведението на осъденото лице, както и липсата на рискове, което е в защита на обществения интерес. Съдът приема, че е необходимо да продължи поправителното въздействие в затворническото общежитие при Затвора Ловеч по отношение на М., тъй като не са налице трайни доказателства за промяна в неговото поведение, които да сочат, че същия се е превъзпитал и поправил, не са постигнати целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК с изтърпяната част от наложеното наказание, поради което не е налице втората кумулативна дадена предпоставка, посочена в чл. 70, ал. 1 от НК.

В тази връзка настоящата инстанция приема предвид посочените по-горе доказателства, че не са налице останалите изисквания за условно предсрочно освобождаване. С поведението си не е доказал, че наказанието лишаване от свобода му е оказало нужното корекционно въздействие. Видно и от доклада от ИСДВР В.Ц. М. трудно приема собствената си вина и не поема отговорност за вредите, които е причинил. Не осмисля в дълбочина постъпките си и последиците от тях. Има липса на постоянство относно работата в корекционен план. Не се възползва докрай от дадените му възможности, които предлага пенитенциарната система, с която да изгради подходящи навици за живот извън местата за лишаване от свобода.

В тази връзка настоящата инстанция счита за необходимо да отбележи, че както и самия осъден заявява, позовавайки се на приложената и приета като писмено доказателство характеристика изготвена от майка му Г.И., действително в същата е посочено, че осъденият М. е изразил съжаление за извършеното, не е искал да се обжалва постановената присъда, което и заявява в съдебно заседание, но ИСДВР Ц. сочи, че и към настоящия момент въпреки дадената му възможност да продължи образованието си и да полага труд, М. подхожда несериозно, не полага достатъчно усилия и не се възползва до край от дадените му шансове. Мотивацията и към настоящия момент е неустойчива, временна и липсва постоянство и сериозно отношение към поставените му задачи. ИСДВР Ц. се мотивира и с оглед обстоятелството, че по време на престоя му осъденият М. е наказан три пъти със Заповеди: № 61/20.04.2022 г., № 146/13.10.2021 г. и № 1013/15.08.2019 г., като част от извършените нарушения в известна степен кореспондират с вида на престъплението, тъй като е наказан за физическо насилие върху друг лишен от свобода за грубо и неуважително отношение и подстрекаване към групово неподчинение към други лишени от свобода и употреба на наркотични

вещества /л. 19 от ЧНД/. Определено посочените нарушения имат давност, но така или иначе сочат, че поправителният ефект от изтърпяната част от наказанието все още не е настъпил според настоящата инстанция в пълен обем. В тази връзка ИСДВР Ц. категорично е посочила, че при осъдения М. не се наблюдават и сериозна позитивна промяна в ценностната ориентация, в мотивите и нагласите за законосъобразен начин на живот, което е в противоречие със заявеното от осъдения в тази насока. /л. 19/

Не се споделя от настоящата инстанция посоченото от социалния работник становище, че осъденият М. се е „нагаждал към изискванията“ към спазване на правилата за престоя в местата за лишаване от свобода, в който смисъл е и възражението на осъдения М., тъй като от правомерното му в този смисъл поведение не могат да се правят изводи в негова вреда.

Колкото до направеното от осъдения М. възражение, че препланирането на плана за изпълнение на присъдата е направено след подадена от него жалба през месец април, което е записано от страна на осъдения в графата коментари на лишени от свобода /л. 3 от доказателствата/, настоящата инстанция счита, че не е компетентна да се произнася, тъй като ако осъденият М. навежда данни за съответно извършено престъпление длъжностно лице при попълване на процесния документ, то компетентна да се произнесе е единствено и само прокуратурата, с оглед разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от НПК.

Неоснователно според настоящата инстанция е възражението, че осъденият не се е срещал с психолог, тъй като в писмените доказателства /л. 25 и л. 26 от представените/ е приложен план за интервенции, подписан от инспектор психолог В.В. и съгласуван с инспектор ИСДВР П. на 23.07.2019 г. Изготвен е и доклад за проведени интервенции относно осъдения, също подписан от инспектор психолог В.В. от 05.08.2019 г., в който е посочено, че с него е проведено психологическо консултиране /л. 27 и 28 от делото/. Приложено е и диференцирано психологическо заключение от инспектор психолог В.В. от 23.07.2019 г., като прогнози и препоръки са дадени регулярни индивидуални беседи с ИСДВР, както и да се мотивира и насочва осъдения към близки позитивни алтернативи, евентуално образование и професионална квалификация.

Не без значение е и фактът, че към настоящия момент осъдения Е. М. не е награждаван, което по начало би довело до извод за повишена активност в мотивацията, като например продължаване на образованието от негова страна, сериозна позитивна промяна в ценностната ориентация и нагласите за законосъобразен начин на живот.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че следва да бъде оставена без

уважение молбата на лишения от свобода Е. Г. М. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на ОСТАТЪКА от 2 години, 4 месеца и 29 дни от наложеното му наказание с Присъда № 48 от 19.07.2019 г. по НОХД № 73/2019 г. на ОС – ***, в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода, като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 440, ал.1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения **Е. Г. М.** – роден на *** в гр. ***, постоянен и настоящ адрес гр. ***, област ***, ***, български гражданин, неженен, основно образование, в момента в затвора – осъден, ЕГН *****, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на ОСТАТЪКА от 2 години, 4 месеца и 29 дни от наложеното му наказание с Присъда № 48 от 19.07.2019 г. по НОХД № 73/2019 г. на ОС – ***, в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода, като неоснователна.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и от Началника на Затвора - Ловеч, и на протест от прокурора в 7-мо дневен срок от днес пред Апелативен съд - гр. Велико Търново, по реда на Глава XXII.

Определението се изпълнява незабавно след изтичане срока за обжалване освен, ако е подаден протест, което не е в интерес на осъдения.

Препис от определението да се изпрати на лишения от свобода, на Ловешка окръжна прокуратура и Затвора - гр. Ловеч.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____